

LLOA A LA DIALÈCTICA

Bertold Brecht

Amb pas ferm es passeja avui la injustícia
els opressors estan disposats a dominar
una altres deu mil anys més
la violència garanteix: "tot seguirà igual"
sols se sent la veu dels dominadors,
i en el mercat crida l'exploació:
"Ara és el nostre regne" i entre els oprimits,
molts diuen ara:
"mai s'aconseguirà el què volem"
Qui encara estigui viu no digui "Mai"
Lo ferm no és ferm
Tot no seguirà igual
Quan hagin parlat els que dominen,
parlaran els dominats
Qui pot atrevir-se a dir "mai"?
De qui depèn que segueixi la opressió?
De nosaltres
De qui que s'acabi? De nosaltres també
Que s'aixequi aquell que està abatut!
Aquell que està perdut, que combati!
Qui podrà contenir al que coneix la seva condició?
Doncs els vençuts d'avui són els vencedors
del demà
i el mai es converteix en avui mateix.

LOA A LA DIALECTICA

Bertold Brecht

*Con paso firme se pasea hoy la injusticia
los opresores están prestos a dominar
otros diez mil años más
la violencia garantiza: "todo seguirá igual"
solo se oye la voz de los dominadores,
y en el mercado grita la explotación:
"Ahora es nuestro reino" y entre los oprimidos,
muchos dicen ahora:
"jamás se logrará lo que queremos"
Quien aún este vivo no diga "Jamás"
Lo firme no es firme
Todo no seguirá igual
Cuando hayan hablado los que dominan,
hablarán los dominados
¿Quién puede atreverse a decir "jamás"?
¿De quién depende que siga la opresión?*

De nosotros

¿De quién que se acabe? De nosotros también

¡Que se levante aquel que esta abatido!

¡Aquél que está perdido, que combata!

¿Quién podrá contener al que conoce su condición?

Pues los vencidos de hoy son lo vencedores

del mañana

y el jamás se convierte en hoy mismo